

флотата; пропретора Маркъ Валерий съ 1 легионъ останалъ въ Гърция, Варронъ сжщо съ 1 легионъ въ Пиценъ, а пропретора Муций съ двата си легиона въ Сардиния. Освѣнъ това събрани били още 2 градски легиона и 20.000 съюзни войски, тъй щото Римъ ималъ прѣзъ тѣзи година всичко 22 легиона (въ туй число 2 легиона въ Испания), което съставлявало около 110.000 души пѣхота и около 20.000 души конница. Отъ тѣзи 22 легиона 13 били въ Италия, гдѣто било рѣшено да се дѣйствува сжщо тъй, както и въ прѣдидущата година, и консула Семпроний да продължава войната въ Луканія, а консула Фабий, имайки при себѣ си за легатъ баща си, да прѣмине въ Апулия. Отъ 13 легиона въ Италия, 2 охранявали Римъ, 2 били въ Цизалпинска Галлия, 1 въ Пиценъ, а 8 противъ Аннибала, именно 2 въ Хердоней, 2 въ Луцерия, 2 противъ Ханнона и 2 срѣщу Капуа.

Първото дѣйствие се почнало съ прѣвземанието отъ консула Фабия града Арпи или Аргириппа въ Апулия, на с. отъ Хердоней, чрѣзъ ненадѣйно нападение въ една бурна нощъ. Гарнизона (5.000 картагенски и 3.000 градски войски) се пригответилъ за защита вжтрѣ въ града, но градскитѣ войски и 1000 испански минали на страната на римлянитѣ, а картагенскитѣ войски били пуснати свободно да излѣзатъ въ Салапия.

Въ Кампания 120 капуански конници се прѣдали на претора Фулвия въ Суессула съ условие да имъ се възвърнатъ земитѣ, въ случай че римлянитѣ взематъ Капуа.

Аннибалъ, като прѣкаралъ цѣлото лѣто прѣдъ Тарентъ безъ всѣка възможность да го прѣвземе, ограничилъ се само съ прѣвземанието на нѣколко градове и села въ земитѣ на салентинцитѣ. Консула Семпро-

ний прѣкаралъ тъй сжщо всичкото време въ маловажни дѣйствия и сблсквания и прѣвзелъ нѣколко малки градове въ Луканія. Въ Брутий римлянитѣ почнали да намиратъ привърженци, а два града, Турий и Консенция, имъ се прѣдали. Другитѣ градове би послѣдвали примѣра имъ, ако единъ префектъ отъ съюзницитѣ, съ една тѣлпа роби и селяне, не бѣ поискалъ да разорява земитѣ имъ; но Ханнонъ разбилъ и прѣсналъ тѣзи тѣлпа. По такъвъ начинъ тѣзи година въ Италия минала въ бездѣйствие и отъ двѣтѣ страни.

Въ Испания сжщо не произлѣзло нищо забѣлѣжително, съ изключение на това, че Сципионитѣ, като се научили за обявената на Картагенъ война отъ Сифакса, царь на массесилийскитѣ нумидийци, прѣдложили на послѣдния съюзъ. Сифаксъ сключилъ съ тѣхъ договоръ и го испратилъ на утвърждение на проконсулитѣ, а на подвластнитѣ си нумидийци въ картагенскитѣ армии заповѣдалъ да минатъ на служба у римлянитѣ. Целтиберянитѣ сжщо сключили съюзъ съ римлянитѣ и присѣединили къмъ тѣхъ спомагателнитѣ си войски, които се намирили въ картагенскитѣ армии.

Но отъ друга страна въ Сицилия произлѣзли твърдѣ важни и забѣлѣжителни дѣйствия, а именно — знаменитата обсада на Сиракуза отъ Марцелла.

Когато Аннибалъ, като миналъ Алпигѣ, влѣзълъ въ Италия, картагенцитѣ се опитвали отново да заематъ Сицилия, но безуспѣшно, и вече не правили подобенъ родъ покушения до тогава, до когато Аннибалъ, като се намиралъ вече въ срѣдня и южна Италия, не почналъ да дѣйствува за отгѣлюването на Сицилия отъ съюза ѝ съ Римъ. Но това нѣмало никаквъ успѣхъ, до като билъ живъ Иеронъ.